

COLUMN

Samen in één klas

Esther Vergeer

WOERDEN - Ver weg van het werelddeel waar de rest van de rolstoeltenniserwereld zich bevindt, had wellicht klein nieuws in eigen land voor mij grote betekenis. Gisteren was een historische dag voor het onderwijs, want in Roosendaal startte het proefproject met kinderen met en zonder handicap samen in één klas, voorlopig één middag per week. Mijn hart maakte een sprongetje toen ik las van de pilot voor een integrale school, ingestoken door de Nederlandse Stichting voor het Gehandicapte Kind in samenwerking met basisschool de Kroeven donk en de mytylschool uit de betrokken Brabantse gemeente.

Soms is het de beste oplossing voor een kind met een handicap: als het extra zorg nodig heeft, is de mytylschool de juiste plaats om onderwijs te volgen. Maar ik ben, ook vanuit eigen ervaring, altijd een enorme voorstander geweest om als het ook maar even kan een kind met een beperking op een gewone basisschool te plaatsen. Ik ben echt heel benieuwd hoe het samenvoegen uit gaat pakken. Het is goed voor de integratie en ontwikkeling van het kind, dat zich zo ook weerbaarder maakt voor de stappen richting de grote mensenwereld.

Een dergelijke manier van 'praktijkscholing' is ook van toepassing op enkele net ingestroomde Zuid-Afrikaanse kinderen, die ik eind januari ga volgen op uitnodiging van de Internationale Tennis Federatie en de Johan Cruyff Foundation. In het kader van hun tienjarige samenwerking. Destijds werd in Elandsdoorn één van de eerste buitenlandse Cruyff Courts neergelegd en dat is een successtory geworden. Via de zogeheten Silver Fund-projecten hebben vele jongeren zich daar inmiddels een plaats in de maatschappij verworven, eigenwaarde en zelfstandigheid verkregen en zijn er rolstoeltennissers uit dat land opgeklimmen op onze tennistour. Met de wereldwijde kennis en kunde van beide organen, hoop ik met de Esther Vergeer Foundation met beide de band te verstevigen en te bestuderen waar wij mondiaal en op welke manier een rol kunnen spelen.

Wat dat betreft zijn het interessante weken. Weliswaar laat ik een Grand Slam als de Australian Open aan mij voorbijgaan, maar dat heeft me de mogelijkheid gegeven me op drie speerpunten te richten, die mede mijn toekomstrichting gaan bepalen. Het afmelden voor 'Melbourne' leidde er namelijk toe dat de KNLTB mij heeft gevraagd om twee rolstoeltennistalenten, Carlos Anker en Diede de Groot, als begeleider te vergezellen tijdens de Cruyff Foundation Junior Masters, het officiële WK voor junioren tot zestien jaar. Daarmee keer ik in het Franse Tarbes terug naar de plaats waar het voor mij allemaal internationaal gezien begon. Waar ik destijds Kim Clijsters als jeugdspeler ontmoette, want het WK voor valide jeugdtennissers wordt tegelijkertijd gehouden. Als ervaringsdeskundige mag ik Carlos en Diede adviseren over de dagindeling, rustmomenten, voeding, warming-up, wedstrijdvoorbereiding. Een testcase voor mezelf, om te zien of ik het net zo leuk vind als dat ik denk dat het is. Om vervolgens na terugkeer van deze twee uitstapjes als toerleidster te werken naar het ABN AMRO World Wheelchair Tennis Tournament. Eens kijken welke kant mijn gevoel mij opstuurt.

Voor meer info: www.esthervergeer.nl en www.twitter.com/esthervergeer